

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 689

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 24 august 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 393 din 13 iunie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității și ale Legii nr. 293/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității	2–5
Decizia nr. 489 din 27 iunie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 54 alin. (1) ultima teză, art. 55 și ale art. 110—115 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, precum și a dispozițiilor art. 395 alin. (1) și (2), art. 398 alin. (1) și (2), art. 401 și ale art. 426 alin. (1)—(3) din Codul de procedură civilă	5–10
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
15. — Ordonanță pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 58/1998 privind organizarea și desfășurarea activității de turism în România	11–12
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
596. — Decizie pentru eliberarea domnului Cristian-Ioan Videscu din funcția de secretar de stat la Departamentul CENTENAR	12
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.010. — Ordin al ministrului apelor și pădurilor privind înființarea Consiliului Național de Vânătoare	13–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 393

din 13 iunie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității și ale Legii nr. 293/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității și ale Legii nr. 293/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Ileana Cocan-Fechete în Dosarul nr. 7.181/2/2015 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, care face obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 370D/2016.

2. La apelul nominal răspund autoarea excepției Ileana Cocan-Fechete, personal, și consilierul juridic Mihai Alexandru Ionescu, cu delegație depusă la dosar, pentru partea Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că dezbaterile inițiale au avut loc în ședința publică din 11 mai 2017, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu, și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea, având în vedere necesitatea lămuririi suplimentare a unor aspecte, în temeiul dispozițiilor art. 58 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a dispus redeschiderea dezbaterilor și repunerea pe rol a cauzei pentru data de 13 iunie 2017.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autoarei excepției, care arată că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 și ale Legii nr. 293/2008 sunt neconstituționale și, în opinia sa, Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității funcționează în afara legii.

5. Reprezentantul Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității arată că își menține concluziile cu privire la caracterul neîntemeiat al excepției de neconstituționalitate. Totodată, arată că precizările depuse la termenul de judecată din data de 11 mai 2017 de către autoarea excepției, dincolo de faptul că nu sunt semnate, cuprind chestiuni noi, care nu au fost prezentate instanței judecătorești în fața căreia a fost invocată excepția de neconstituționalitate și, ca atare, nu pot fi reținute de către Curtea Constituțională.

6. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiate a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008

și ale Legii nr. 293/2008, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

7. Prin Încheierea din 1 martie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 7.181/2/2015, Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității și ale Legii nr. 293/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității. Excepția a fost ridicată de Ileana Cocan-Fechete într-o cauză având ca obiect o acțiune în constatarea calității de lucrător al Securității, promovată de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității.

8. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea excepției susține, în esență, că dispozițiile art. 2 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 lasă loc unei interpretări abuzive în sensul de a pune semnul egalității între calitatea de lucrător al Securității, pe de o parte, și desfășurarea de activități prin care s-au suprimat ori îngrădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului în scopul susținerii puterii comuniste, pe de altă parte. Astfel, apreciază că mențiunea potrivit căreia a avut „calitatea de ofițer sau de subofițer al Securității (...), inclusiv ofițer acoperit, în perioada 1945—1989” este discriminatorie și creează premisele unei forme de răspundere morală și juridică pentru simpla calitate de ofițer sau subofițer în cadrul fostelor servicii de informații, care, la acel moment, își desfășurau activitatea conform Constituției și legilor în vigoare. Astfel, această prevedere induce ideea prezumției de vinovăție pentru toți ofițerii și subofițerii fostei Securități. Ca atare, autoarea excepției apreciază că se încalcă prezumția de nevinovăție, deoarece aceasta este înlocuită cu prezumția de vinovăție colectivă, ceea ce contravine, în opinia sa, prevederilor constituționale ale art. 23 alin. (11).

9. Autoarea excepției consideră că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 stipulează, generic, activități prin care s-au suprimat sau îngrădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului în scopul susținerii regimului totalitar comunist, fără a preciza care sunt acestea conform Constituției și legilor în vigoare și nu se respectă principiul aplicabilității legii în timp.

10. De asemenea, autoarea excepției apreciază că dispozițiile de lege criticate nu sunt coroborate cu prevederile Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 396 din 11 iunie 2009, și nici cu cele ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 214/1999 privind acordarea calității de luptător în rezistența anticomunistă persoanelor condamnate pentru infracțiuni

săvârșite din motive politice persoanelor împotriva cărora au fost dispuse, din motive politice, măsuri administrative abuzive, precum și persoanelor care au participat la acțiuni de împotrivire cu arme și de răsturnare prin forță a regimului comunist instaurat în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 650 din 30 decembrie 1999, aprobată cu modificări și completări, prin Legea nr. 568/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 30 octombrie 2001. În același timp consideră că dispozițiile legale criticate acordă Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității atribuții jurisdicționale.

11. În continuare, autoarea excepției susține că pârâtul nu are acces la informațiile din dosar, ci doar la documentele depuse de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității în vederea susținerii Notei de constatare. Ca atare, aceste documente sunt scoase din contextul întregului dosar de urmărire informativă, fapt ce îl împiedică pe pârât să își formuleze pertinent apărarea, încălcându-se dreptul la un proces echitabil. Totodată, în opinia autoarei, în aceeași situație se află și instanța judecătorească care pronunță hotărârea în baza unui material probator, deus de Consiliu, care este scos din contextul dosarului de urmărire informativă, iar probele nu sunt verificate și interpretate în contextul săvârșirii unor fapte, unele de natură infracțională, și nu pot fi coroborate cu alte date sau informații existente în cauză.

12. În final, apreciază că acțiunea inițiată de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității vizează constatarea unei stări de fapt, or, nici legea contenciosului administrativ, nici dispozițiile art. 35 din Codul de procedură civilă nu permit soluționarea unei acțiuni care are ca obiect constatarea unei stări de fapt, ci doar stabilirea existenței sau inexistenței unui drept, respectiv existența unei vătămări printr-un act sau un refuz nejustificat al unei autorități publice.

13. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt în acord cu normele constituționale invocate, întrucât nu sunt discriminatorii și nici nu sunt de natură să afecteze dreptul la un proces echitabil, ci, dimpotrivă, garantează acest drept prin posibilitatea acordată pârâtei de a formula probe în apărare și a discuta probele părții potrivnice, în condiții de contradictorialitate și prin asigurarea unui dublu grad de jurisdicție.

14. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

15. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât procedura instituită prin Ordonanța de urgență nr. 24/2008, astfel cum a fost completată de Legea nr. 293/2008, răspunde, în ansamblul său, și cerințelor constituționale, dar și celor din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în materie, revenind instanței judecătorești rolul de a aprecia cu privire la existența sau inexistența calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia, în cadrul unei proceduri judiciare care respectă, atât în fața instanței de fond, cât și în cea a căii de atac, garanțiile necesare desfășurării unui proces echitabil, în plenitudinea atributelor conferite acestei noțiuni de către prevederile art. 21 din Constituție, precum și respectarea prezumției de nevinovăție, consfințită de art. 23 alin. (11) din Legea fundamentală. De asemenea apreciază că dispozițiile legale criticate se aplică tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei juridice, fără privilegii și discriminări, și, ca atare, prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 sunt conforme cu prevederile art. 16 din Constituție.

16. **Avocatul Poporului** arată că își menține punctul de vedere formulat anterior în dosarele Curții Constituționale nr. 217D/2014, nr. 309D/2014, nr. 481D/2014 și nr. 813D/2014,

în sensul constituționalității prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008. Astfel, susține că, în condițiile în care acțiunea în constatarea calității de lucrător al Securității este introdusă la o instanță de judecată a cărei hotărâre poate fi atacată cu recurs, potrivit art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, dispozițiile procedurale criticate nu sunt de natură a încălca dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, ci constituie o garanție a aplicării principiului prevăzut de art. 21 alin. (3) din Constituție și de art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Ca atare, apreciază că procedura de judecată respectă principiile fundamentale privind oralitatea, contradictorialitatea, publicitatea și dreptul la apărare, părțile având, deopotrivă, posibilitatea de a uza de garanțiile prevăzute de legea procesual civilă pentru a-și susține poziția asupra problemelor de fapt și de drept.

17. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

18. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

19. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 10 martie 2008, și ale Legii nr. 293/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 800 din 28 noiembrie 2008.

20. În opinia autoarei excepției, dispozițiile legale criticate contravin prevederilor din Constituție cuprinse în art. 15 alin. (2) privind universalitatea, art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (3) care consacră accesul liber la justiție și art. 23 alin. (11) referitor la libertatea individuală.

21. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, prin Decizia nr. 672 din 26 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 8 august 2012, a constatat că sintagmele „*indiferent sub ce formă*” și „*relături verbale consemnate de lucrătorii Securității*” cuprinse în art. 2 lit. b) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 sunt neconstituționale. De asemenea, prin Decizia nr. 107 din 27 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 318 din 30 aprilie 2014, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate a art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 referitor la comunicarea notelor de constatare și a adevărurilor emise de Colegiul Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității și a constatat că aceste prevederi sunt neconstituționale. Însă, în prezenta cauză, autoarea excepției invocă alte critici de neconstituționalitate decât cele admise, prin deciziile menționate.

22. De asemenea, Curtea observă că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 și ale Legii nr. 293/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 au mai format obiect al controlului de constituționalitate, exercitat prin prisma unor critici de neconstituționalitate similare. În acest sens sunt, cu titlu de

exemplu, Decizia nr. 643 din 13 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 915 din 10 decembrie 2015, Decizia nr. 159 din 17 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 413 din data de 11 iunie 2015, Decizia nr. 85 din 18 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 272 din data de 14 aprilie 2014, Decizia nr. 546 din 28 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 528 din 27 iulie 2011, Decizia nr. 1.309 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 29 noiembrie 2011, Decizia nr. 436 din 15 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 381 din 9 iunie 2010.

23. Astfel, Curtea a statuat, ca apreciere generală, că, față de Legea nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea poliției politice comuniste, declarată neconstituțională prin Decizia nr. 51 din 31 ianuarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 6 februarie 2008, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, aprobată prin Legea nr. 293/2008, a produs o modificare substanțială a regimului juridic aplicabil persoanelor în legătură cu care s-a constatat că sunt colaboratori sau lucrători ai Securității. Curtea a reținut că actul normativ criticat urmărește deconspirarea prin consemnarea publică a acestor persoane, fără să promoveze răspunderea juridică și politică a acestora și fără să creeze premisele unei forme de răspundere morală și juridică colectivă, pentru simpla participare la activitatea serviciilor de informații, în condițiile lipsei de vinovăție și de vreo încălcare a drepturilor omului și a libertăților fundamentale (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 436 din 15 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 381 din 9 iunie 2010, și Decizia nr. 760 din 7 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 668 din 20 septembrie 2011).

24. Curtea a constatat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 a realizat o reconfigurare a Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, ca autoritate administrativă autonomă, a cărei existență se întemeiază pe dispozițiile art. 116 alin. (2) și art. 117 alin. (3) din Legea fundamentală. Această autoritate este lipsită de atribuții jurisdicționale, iar actele sale privind accesul la dosar și deconspirarea Securității sunt supuse controlului instanțelor de judecată. Așadar, în condițiile în care acțiunea în constatarea calității de lucrător al Securității sau colaborator al acesteia este introdusă la o instanță de judecată a cărei hotărâre poate fi atacată cu recurs, prevederile de lege criticate nu sunt de natură să plaseze Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității în afara cadrului constituțional (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 1.194 din 24 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 749 din 4 noiembrie 2009, și Decizia nr. 159 din 12 martie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 261 din 9 mai 2013).

25. Curtea a observat că, urmărind să înlăture orice echivoc de natură să genereze interpretări speculative, susceptibile de a aduce atingere onoarei și demnității persoanei, legiuitorul a înțeles să dedice întregul art. 2 din ordonanța de urgență definirii termenilor cu care aceasta operează (a se vedea Decizia nr. 1.074 din 8 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 690 din 14 octombrie 2009). De asemenea, Curtea a statuat că prevederile art. 2 din ordonanța de urgență criticată, stabilind elementele care trebuie întrunite pentru ca o persoană să fie calificată de instanța judecătorească drept lucrător sau colaborator al Securității, nu încalcă principiul constituțional al neretroactivității legii, de vreme ce efectele atribuirii unei astfel de calități se produc numai pentru viitor, din momentul intrării în vigoare a reglementării legale (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 1.512 din 17 noiembrie 2009,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 21 din 12 ianuarie 2010).

26. Cu privire la critica raportată la prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1), prin Decizia nr. 760 din 7 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 668 din 20 septembrie 2011, Curtea nu a reținut încălcarea principiului egalității în drepturi a cetățenilor, statuând că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 este aplicabilă în mod egal tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei, fără a institui privilegii sau discriminări pe criterii arbitrare.

27. Referitor la critica potrivit căreia documentele depuse de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității în vederea susținerii Notei de constatare sunt scoase din contextul întregului dosar de urmărire informativă, fapt ce îl împiedică pe pârât să își formuleze pertinent apărarea, încălcându-se, astfel, dreptul la un proces echitabil, prin Decizia nr. 267 din 24 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 225 din 7 aprilie 2009, Curtea a statuat că „în condițiile în care acțiunea în constatarea calității de lucrător al Securității este introdusă la o instanță de judecată, a cărei hotărâre poate fi atacată cu recurs, potrivit art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 (...), dispozițiile procedurale criticate nu sunt de natură a încălca dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, ci constituie o garanție a aplicării principiului prevăzut de art. 21 alin. (3) din Constituție și de art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Astfel, procedura de judecată respectă principiile fundamentale privind oralitatea, contradictorialitatea, publicitatea și dreptul la apărare, părțile având, deopotrivă, posibilitatea de a uza de garanțiile prevăzute de legea procesual civilă pentru a-și susține poziția asupra problemelor de fapt și de drept.”

28. În ceea ce privește critica potrivit căreia dispozițiile legale criticate induc prezumția de vinovăție, încălcându-se astfel art. 23 alin. (11) din Constituție, prin Decizia nr. 543 din 12 iulie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 713 din 15 septembrie 2016, paragraful 20, Curtea a constatat că „domeniul de aplicare a prezumției de nevinovăție vizează materia penală, respectiv situațiile în care fapta atribuită unei persoane are conotații penale, care angajează răspunderea penală a acesteia. Astfel, prezumția constituie suportul dreptului la apărare și, implicit, al drepturilor procesuale acordate învinutului sau inculpatului, în cadrul procesului penal. Curtea a constatat că prevederile art. 23 alin. (11) din Constituție, respectiv instituția prezumției de nevinovăție, nu sunt aplicabile cauzelor aflate pe rolul instanțelor având ca temei dispozițiile ordonanței, deoarece procedura prin care se constată calitatea de lucrător al Securității se desfășoară potrivit regulilor procedurii civile și are ca finalitate exclusiv deconspirarea persoanelor care au contribuit la instrumentarea dosarelor întocmite de Securitate, prin consemnarea publică a activității acestora, iar nu stabilirea vreunei răspunderi juridice. Totodată, Curtea a reținut că, deși prezumția nu cunoaște o consacrare expresă în materie civilă, dispozițiile civile privind sarcina probei se aplică și în această materie, astfel că legea asigură echilibrul procesual al părților în litigiu și dă expresie unui principiu fundamental al dreptului procesual — principiul aflării adevărului”.

29. Având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, cele statuate prin deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

30. În final, Curtea constată că susținerile autoarei excepției privind pretinsa necorelare între dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 și alte acte normative nu reprezintă o problemă de constituționalitate. Mai mult, Curtea observă că actele normative menționate, respectiv Legea

nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 214/1999 privind acordarea calității de luptător în rezistența anticomunistă persoanelor condamnate pentru infracțiuni săvârșite din motive politice persoanelor împotriva

căroră au fost dispuse, din motive politice, măsuri administrative abuzive, precum și persoanelor care au participat la acțiuni de împotrivire cu arme și de răsturnare prin forță a regimului comunist instaurat în România au un obiect de reglementare diferit de cel al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008.

31. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ileana Cocan-Fechete în Dosarul nr. 7.181/2/2015 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității și ale Legii nr. 293/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 13 iunie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 489

din 27 iunie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 54 alin. (1) ultima teză, art. 55 și ale art. 110—115 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, precum și a dispozițiilor art. 395 alin. (1) și (2), art. 398 alin. (1) și (2), art. 401 și ale art. 426 alin. (1)—(3) din Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan Sorin Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 54 alin. (1) ultima teză, art. 55 și ale art. 110—115 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, precum și a dispozițiilor art. 395 alin. (1) și (2), art. 398 alin. (1) și (2), art. 401 și ale art. 426 alin. (1)—(3) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Elena Cârcei în Dosarul nr. 13.043/3/2016 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.019D/2016.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.188D/2017, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 54 alin. (1) ultima teză, art. 55 și ale art. 110—115 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, precum și a dispozițiilor art. 395 alin. (1) și (2), art. 398 alin. (1) și (2), art. 401 și ale art. 426 alin. (1)—(3) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de aceeași autoare în Dosarul nr. 18.512/3/2015 (4.902/2016) al Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale.

4. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de conexare a cauzelor. Curtea, având în vedere obiectul identic al cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.188D/2017 la Dosarul nr. 2.019D/2016, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de

neconstituționalitate, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 375 din 30 mai 2017.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin încheierile din 28 septembrie 2016 și 16 martie 2017, pronunțate în dosarele nr. 13.043/3/2016 și nr. 18.512/3/2015 (4.902/2016), **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, respectiv Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 54 alin. (1) ultima teză, art. 55 și ale art. 110—115 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, precum și a dispozițiilor art. 395 alin. (1) și (2), art. 398 alin. (1) și (2), art. 401 și ale art. 426 alin. (1)—(3) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Elena Cârcei în cauze având ca obiect soluționarea cererii de revizuire formulate împotriva unei sentințe civile a Tribunalului București, respectiv soluționarea apelului formulat împotriva unei sentințe civile a Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale prin care s-a respins, ca neîntemeiată, acțiunea autoarei excepției în contradictoriu cu Casa de Pensii a Municipiului București, prin care a solicitat modificarea în parte a deciziei de pensionare.**

8. **În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că, până în prezent, nu s-au înființat tribunale specializate în materia dreptului muncii și asigurărilor sociale prin lege organică, potrivit art. 126 alin. (5) din Constituție. Plecând de la această constatare, autoarea apreciază că prezența asistenților judiciari — „persoane din afara magistraturii” — în compunerea completelor specializate în materia dreptului muncii și asigurărilor sociale încalcă dispoziția constituțională menționată care, fără echivoc, dispune numai cu privire la instanțele specializate înființate prin lege organică și la posibilitatea participării unor persoane din afara magistraturii numai în cadrul instanțelor astfel înființate.**

9. Referitor la dispozițiile din Codul de procedură civilă criticate, autoarea se raportează, pe de o parte, la faptul că art. 401 alin. (2) din Cod nu îi enumeră, alături de judecători și magistrați-asistenți, și pe asistenții judiciari printre cei care trebuie să semneze minuta și, pe de altă parte, la faptul că, în practică, aceștia semnează minutele, în acest fel votul lor dobândind caracter deliberativ, practică validată de unele instanțe judecătorești, cu încălcarea art. 61 alin. (1) din Constituție.

10. Mai arată că, din dispozițiile legale criticate din Codul de procedură civilă, rezultă, direct sau prin conexiune, că asistenții judiciari, „persoane din afara magistraturii” potrivit art. 126 alin. (5) din Constituție, care au garantată numai stabilitatea, iar nu independența, imparțialitatea și inamovibilitatea, fac parte din completele de judecată și deliberază, adică hotărăsc asupra litigiilor, printr-un act jurisdicțional rezultat exclusiv al unui vot deliberativ.

11. Autoarea mai invocă și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, respectiv Hotărârea din 29 iulie 2009, pronunțată în Cauza *Luka împotriva României*, cu privire la lipsa de independență și imparțialitate a asistenților judiciari în formațiunea colegială de judecată.

12. **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și**

asigurări sociale apreciază că textele legale criticate sunt constituționale.

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

14. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

15. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

16. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

17. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

18. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 54 alin. (1) ultima teză, art. 55 și ale art. 110—115 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, precum și cele ale art. 395 alin. (1) și (2), art. 398 alin. (1) și (2), art. 401 și ale art. 426 alin. (1)—(3) din Codul de procedură civilă, care prevăd următoarele:

19. Textele criticate din Legea nr. 304/2004 au următorul cuprins:

— Art. 54 alin. (1) ultima teză: „*Cauzele date, potrivit legii, în competența de primă instanță a judecătoriei, tribunalului și curții de apel se judecă în complet format dintr-un judecător, cu excepția cauzelor privind conflictele de muncă și de asigurări sociale.*”;

— Art. 55: „(1) *Completul pentru soluționarea în primă instanță a cauzelor privind conflictele de muncă și asigurări sociale se constituie dintr-un judecător și 2 asistenți judiciari. Dispozițiile art. 11 și ale art. 52 alin. (1) se aplică în mod corespunzător.*

(2) *Asistenții judiciari participă la deliberări cu vot consultativ și semnează hotărârile pronunțate. Opinia acestora se consemnează în hotărâre, iar opinia separată se motivează.*”;

— Art. 110: „*Asistenții judiciari sunt numiți de ministrul justiției, la propunerea Consiliului Economic și Social, pe o perioadă de 5 ani, dintre persoanele cu o vechime în funcții juridice de cel puțin 5 ani și care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:*

a) *au cetățenia română, domiciliul în România și capacitate deplină de exercițiu;*

b) *sunt licențiate în drept și dovedesc o pregătire teoretică corespunzătoare;*

c) *nu au antecedente penale, nu au cazier fiscal și se bucură de o bună reputație;*

d) *cunosc limba română;*

e) *sunt apte, din punct de vedere medical și psihologic, pentru exercitarea funcției.*”;

— Art. 111: „(1) *Asistenții judiciari se bucură de stabilitate pe durata mandatului și se supun numai legii.*

(2) Dispozițiile legale privind obligațiile, interdicțiile și incompatibilitățile judecătorilor și procurorilor se aplică și asistenților judiciari.

(3) Dispozițiile referitoare la concediul de odihnă, asistență medicală gratuită și gratuitatea transportului, prevăzute de lege pentru judecători și procurori, se aplică și asistenților judiciari.

(4) Asistenții judiciari depun jurământul în condițiile prevăzute de lege pentru judecători și procurori.

(5) Numărul total al posturilor de asistenți judiciari și repartizarea posturilor pe instanțe, în raport cu volumul de activitate, se stabilesc prin ordin al ministrului Justiției.”;

— Art. 112: „Asistenții judiciari exercită atribuțiile prevăzute la art. 55 alin. (2), precum și alte atribuții prevăzute în Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești.”;

— Art. 113: „(1) Asistenților judiciari li se aplică dispozițiile legale privind abaterile și sancțiunile disciplinare, precum și motivele de eliberare din funcție prevăzute de lege pentru judecători și procurori.

(2) Sancțiunile disciplinare se aplică de către ministrul Justiției.

(3) Împotriva sancțiunilor aplicate potrivit alin. (2) se poate face contestație, în termen de 30 de zile de la comunicarea sancțiunii, la secția de contencios administrativ și fiscal a curții de apel în circumscripția căreia funcționează cel sancționat.

(4) Asistenții judiciari pot fi eliberați din funcție și ca urmare a reducerii numărului de posturi, în raport cu volumul de activitate al instanței.

(5) Sancțiunile aplicate asistenților judiciari și eliberarea din funcție a acestora se comunică Consiliului Economic și Social de ministrul Justiției.”;

— Art. 114: „Prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Consiliului Economic și Social și a Ministerului Justiției, se stabilesc:

a) condițiile, procedura de selecție și de propunere de către Consiliul Economic și Social a candidaților, pentru a fi numiți ca asistenți judiciari de către ministrul Justiției;

b) condițiile de delegare, detașare și transfer al asistenților judiciari.”;

— Art. 115: „Magistrații consultanți în funcție la data intrării în vigoare a prezentei legi sunt numiți de drept în funcțiile de asistenți judiciari și își continuă activitatea în cadrul tribunalelor de muncă și asigurări sociale sau, după caz, al secțiilor sau completelor specializate”.

20. Textele criticate din Codul de procedură civilă au următorul cuprins:

— Art. 395 alin. (1) și (2): „(1) După închiderea dezbaterilor, completul de judecată deliberează în secret asupra hotărârii ce urmează să pronunțe.

(2) La deliberare iau parte numai membrii completului în fața cărora au avut loc dezbaterile. Fiecare dintre membrii completului de judecată are îndatorirea să își exprime opinia, începând cu cel mai nou în funcție. Președintele își exprimă opinia cel din urmă.”;

— Art. 398 alin. (1) și (2): „(1) Hotărârea trebuie să fie rezultatul acordului membrilor completului de judecată și se dă în numele legii.

(2) Când unanimitatea nu poate fi realizată, hotărârea se ia cu majoritatea membrilor completului de judecată. Dacă din deliberare rezultă mai mult de două opinii, judecătorii ale căror păreri se apropie mai mult sunt datori să se unească într-o singură opinie”;

— Art. 401: „(1) După ce a fost luată hotărârea, se va întocmi de îndată o minută care va cuprinde soluția și în care se va arăta, când este cazul, opinia separată a judecătorilor aflați în minoritate.

(2) Minuta, sub sancțiunea nulității hotărârii, se va semna pe fiecare pagină de către judecători și, după caz, de magistratul-asistent, după care se va consemna într-un registru special, ținut la grefa instanței. Acest registru poate fi ținut și în format electronic.”;

— Art. 426 alin. (1)—(3): „(1) Hotărârea se redactează de judecătorul care a soluționat procesul. Când în compunerea completului de judecată intră și asistenți judiciari, președintele îl va putea desemna pe unul dintre aceștia să redacteze hotărârea.

(2) În cazul în care unul dintre judecători sau asistenți judiciari a rămas în minoritate la deliberare, el își va redacta opinia separată, care va cuprinde expunerea considerentelor, soluția pe care a propus-o și semnătura acestuia. De asemenea, judecătorul care este de acord cu soluția, dar pentru considerente diferite, va redacta separat opinia concurentă.

(3) Hotărârea va fi semnată de membrii completului de judecată și de către grefier.”

21. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) potrivit căruia „În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.”, art. 61 alin. (1) privind rolul Parlamentului, art. 126 alin. (1) referitor la realizarea justiției, art. 126 alin. (5) referitor la înființarea de instanțe specializate și în art. 142 alin. (1) referitor la garantarea supremației Constituției de către Curtea Constituțională.

22. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că a mai examinat constituționalitatea dispozițiilor legale criticate din perspectiva unor critici similare formulate de aceeași autoare ca și în prezenta cauză.

23. Astfel, prin Decizia nr. 375 din 30 mai 2017*, nepublicată, încă, la momentul pronunțării prezentei decizii, Curtea a reținut că instituția asistenților judiciari a fost reglementată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 179/1999 privind modificarea și completarea Legii nr. 92/1992 privind organizarea judecătorească, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 17 noiembrie 1999, motivat de faptul că situația economică impunea perfecționarea cadrului instituțional al soluționării conflictelor de muncă, precum și de Memorandumul încheiat între Guvern și marile confederații sindicale prin care s-a convenit reglementarea înființării, în cadrul instanțelor, a secțiilor pentru conflicte de muncă și a completelor pentru conflicte de muncă în cadrul cărora să funcționeze asistenți judiciari.

24. Astfel, prin ordonanța de urgență menționată, la art. 17 din Legea nr. 92/1992 au fost introduse 3 noi alienate, stabilindu-se, prin alin. (11), că, în cauzele privind conflictele de muncă și litigiile de muncă, hotărârile se iau cu majoritatea membrilor completului format dintr-un judecător și doi asistenți judiciari.

25. Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 322 din 20 noiembrie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 66 din 30 ianuarie 2002, a reținut că dispozițiile art. 17 alin. (11) din Legea nr. 92/1992 sunt neconstituționale. În motivarea soluției pronunțate, Curtea a statuat că asistenții judiciari nu pot îndeplini în activitatea lor la instanțele de judecată decât o activitate de asistență la soluționarea de către judecător a cauzelor privind conflictele și litigiile de muncă, cu vot

* Decizia Curții Constituționale nr. 375 din 30 mai 2017 a fost publicată ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 630 din 2 august 2017.

consultativ în luarea hotărârilor, iar nu o activitate de judecată, rezervată prin Legea fundamentală exclusiv judecătorului.

26. Ca urmare a pronunțării deciziei Curții Constituționale, mai sus amintite, legiuitorul a modificat instituția asistenților judiciari prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 92/1992 privind organizarea judecătorească, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 151 din 28 februarie 2002, și a transformat asistenții judiciari în magistrați consultanți, cu vot consultativ, statuând că judecarea, în primă instanță, a cauzelor privind conflictele de muncă se face de complete formate din doi judecători, asistați de doi magistrați consultanți, care participă la deliberări cu vot consultativ. Astfel, prin art. III alin. (1) al ordonanței de urgență menționate, legiuitorul a prevăzut că asistenții judiciari în funcție la data intrării în vigoare a ordonanței de urgență sunt de drept magistrați consultanți, iar, prin pct. 2 al art. I, a introdus o nouă secțiune în cuprinsul capitolului II al titlului IV din Legea nr. 92/1992, secțiunea a II¹-a — *Magistrații consultanți*, și a stabilit, cu mai multă precizie, statutul juridic al acestora, reglementând numirea și eliberarea din funcție, atribuțiile magistratului consultant și răspunderea disciplinară.

27. Ulterior acestor modificări legislative, Curtea a reținut în jurisprudența sa (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 327 din 26 noiembrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 132 din 28 februarie 2003) că participarea magistraților consultanți în completele de judecată care soluționează, în primă instanță, cauzele privind conflictele de muncă, nu este contrară dispozițiilor constituționale.

28. În continuare, prin Decizia nr. 375 din 30 mai 2017, Curtea a observat că, prin adoptarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, legiuitorul a reînființat instituția asistenților judiciari, statuând, prin art. 105, că „*magistrații consultanți în funcție la data intrării în vigoare a prezentei legi sunt numiți de drept în funcțiile de asistenți judiciari și își continuă activitatea în cadrul tribunalelor de muncă și asigurări sociale sau, după caz, al secțiilor sau completelor specializate*” și a stabilit că soluționarea cauzelor privind conflictele de muncă și asigurări sociale se făcea de un complet constituit din 2 judecători și 2 asistenți judiciari care participau la deliberări cu vot consultativ și semnav hotărârile pronunțate. Opinia acestora se consemna în hotărâre, iar opinia separată se motiva (art. 58 din Legea nr. 304/2004).

29. În urma republicării Legii nr. 304/2004, reglementarea instituției asistenților judiciari se regăsește în dispozițiile art. 54, art. 55 și ale art. 110—115 din lege. Analizând dispozițiile legale menționate, Curtea a statuat, în jurisprudența sa (a se vedea, în acest sens, spre exemplu, Decizia nr. 668 din 15 decembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 81 din 30 ianuarie 2006, Decizia nr. 37 din 19 ianuarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 186 din 27 februarie 2006, și Decizia nr. 655 din 30 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 3 iulie 2009) că asistenții judiciari au un rol consultativ, util judecării în vederea stabilirii adevărului cu privire la drepturile subiective ale părților în litigiu, soluționarea cauzelor deduse judecării fiind hotărâtă de judecători. Prin urmare, prezența acestora în completele de judecată care soluționează conflicte de muncă, fără vot deliberativ, constituie o normă de procedură, reglementată prin lege, potrivit art. 126 alin. (2) din Legea fundamentală, și nu contravine prevederilor art. 124 alin. (3) și ale art. 126 alin. (1) și alin. (5) teza a doua din Constituție.

30. De altfel, Curtea a observat că, prin Hotărârea din 23 aprilie 1987, pronunțată în Cauza *Ettl și alții împotriva Austriei*, paragrafele 38—40, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că participarea unor persoane specializate în diverse domenii de activitate, alături de magistrații de profesie, la soluționarea unor categorii de litigii, nu contravine principiului independenței și imparțialității instanței, prevăzut de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. De asemenea s-a reținut că statele membre ale Consiliului Europei oferă multiple exemple de complete de judecată la care participă, pe lângă magistrați, și persoane specializate în anumite domenii, persoane ale căror cunoștințe sunt necesare pentru soluționarea acelor litigii.

31. În continuare, în ceea ce privește înființarea tribunalelor de muncă, Curtea, prin Decizia nr. 375 din 30 mai 2017, a reținut că, până la adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20/2002, Legea nr. 92/1992, astfel cum a fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 179/1999, prevedea, la art. 13, că ministrul justiției stabilește instanțele la care funcționează secții maritime și fluviale, precum și secții pentru conflicte de muncă și litigii de muncă ori de asigurări sociale, în raport cu volumul de activitate și cu natura cauzelor deduse judecării, iar, prin art. 15, statua că, la instanțele cu volum mic de cauze privind conflictele de muncă și litigiile de muncă, precum și de asigurări sociale, la care nu funcționează astfel de secții, pentru judecarea acestor cauze se constituie complete specializate.

32. Referitor la participarea asistenților judiciari în complete specializate, Curtea a reținut, în jurisprudența sa, că funcționarea unor complete speciale, competente într-un anumit domeniu (de muncă, financiar, administrativ, comercial, militar), nu încalcă dispozițiile constituționale referitoare la înfăptuirea justiției și la statutul judecătorilor, ci, dimpotrivă, creează premisa perfecționării actului de justiție, cu respectarea principiilor și normelor stabilite prin Constituție. În legătură cu critica potrivit căreia participarea asistenților judiciari la deliberări vine în contradicție cu dispozițiile constituționale referitoare la autoritatea judecătorească, Curtea a constatat că acest aspect este corelat cu competența Parlamentului, ca unică autoritate legiuitoare, el nefiind o problemă care să afecteze constituționalitatea reglementării criticate de autoarea excepției, atât timp cât Constituția nu interzice expres înființarea unor complete speciale (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 237 din 5 iulie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 718 din 12 noiembrie 2011).

33. Mai departe, prin Decizia nr. 375 din 30 mai 2017, Curtea a constatat că posibilitatea instituirii „tribunalelor muncii” s-a prevăzut, pentru prima oară, în anul 2002, când, prin art. III alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2002, s-a statuat că magistrații consultanți vor funcționa, potrivit dispozițiilor ordonanței de urgență, până la instituirea tribunalelor muncii, în condițiile legii. Așadar, până la înființarea acestora, potrivit legislației în vigoare, magistrații consultanți funcționau în cadrul completelor sau secțiilor specializate din cadrul instanțelor stabilite de ministrul justiției, conform legii.

34. În continuare, Curtea a reținut că, prin revizuirea Constituției din 2003, și prin adoptarea Legii nr. 304/2004 a fost creat cadrul legal în vederea implementării principiului specializării, inclusiv prin crearea instanțelor specializate în anumite materii.

35. Așadar, prin Legea nr. 429/2003 de revizuire a Constituției României, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 758 din 29 octombrie 2003, dispozițiile constituționale ale art. 125 privind instanțele judecătorești (devenit art. 126 după republicarea Constituției) au fost modificate și prevăd la alin. (5) teza a doua că „*Prin lege organică pot fi înființate instanțe specializate în anumite materii, cu posibilitatea participării, după caz, a unor persoane din afara magistraturii.*”

36. De asemenea, la adoptarea Legii nr. 304/2004, astfel cum rezultă din expunerea de motive care a însoțit proiectul legii, s-a avut în vedere că specializarea instanțelor, prin înființarea tribunalelor pentru minori și familie, a tribunalelor de muncă și asigurări sociale, a tribunalelor comerciale și a celor administrativ-fiscale, este o măsură menită să contribuie la profesionalizarea și specializarea actului de justiție, precum și la asigurarea celerității în desfășurarea proceselor, prin degrevarea instanțelor de drept comun de judecarea anumitor tipuri de litigii. Prin urmare, Legea nr. 304/2004 a introdus și reglementat conceptul de tribunal specializat, statuând că justiția se realizează și prin tribunale specializate [art. 2 alin. (2) lit. d) din lege], reglementate, pe domenii, în cuprinsul art. 35 alin. (1) din lege, urmând să funcționeze, cel mai târziu, la data de 1 ianuarie 2008. Legea nr. 304/2004 a mai prevăzut că datele la care vor începe să funcționeze tribunalele specializate se stabilesc, în mod eșalonat, prin ordin al ministrului justiției [art. 130 alin. (2) din lege], iar, până la înființarea tribunalelor specializate în toate județele și în municipiul București, în cadrul tribunalelor de drept comun vor funcționa secții sau complete specializate [art. 130 alin. (4) din lege].

37. În continuare, Curtea a reținut că Legea nr. 304/2004 a fost modificată și completată prin Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005. La adoptarea Legii nr. 247/2005, legiuitorul a avut în vedere, astfel cum rezultă din expunerea de motive care a însoțit proiectul legii, specializarea judecătorilor, prin instituirea obligativității formării de secții sau complete specializate, în cadrul judecătorilor, tribunalelor și curților de apel, urmând să se renunțe la înființarea, în mod obligatoriu, a tribunalelor specializate în anumite materii, astfel încât, în cazul în care se va considera necesar, acestea vor putea fi înființate, în funcție de cerințele practicii judiciare. Această schimbare de optică a legiuitorului a avut în vedere, pe de o parte, imposibilitatea înființării de instanțe specializate până la data stabilită prin lege, iar, pe de altă parte, evaluarea în curs a instanțelor specializate deja înființate.

38. Prin urmare, s-a prevăzut că justiția se realizează și prin tribunale specializate [art. 2 alin. (2) lit. d) din lege], care se pot înființa în domeniile (de muncă, financiar, administrativ, comercial), de competența secțiilor sau completelor specializate care funcționează în cadrul tribunalelor de drept comun [art. 34 alin. (4) și art. 35], iar datele la care vor începe să funcționeze și localitățile în care își vor desfășura activitatea se stabilesc, în mod eșalonat, prin ordin al ministrului justiției, cu avizul conform al Consiliului Superior al Magistraturii (art. 142).

39. Ulterior, în anul 2013, prin Legea nr. 296/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 699 din 14 noiembrie 2013, legiuitorul a reglementat, într-un mod mai clar, preluarea competenței de la tribunalul de drept comun la tribunalul specializat. În acest sens, a statuat că tribunalele specializate preiau cauzele de competența tribunalului în domeniile în care funcționează, iar

cauzele aflate în curs de judecată la data începerii funcționării tribunalelor specializate se vor trimite acestora, pe cale administrativă, din oficiu, spre soluționare [art. 37 alin. (3) și (4) din Legea nr. 304/2004]. De asemenea, s-a prevăzut că datele de la care vor începe să funcționeze tribunalele specializate, județele și localitățile în care vor începe să funcționeze, denumirea acestora, precum și domeniile în care vor funcționa se stabilesc, în mod eșalonat, prin ordin al ministrului justiției, cu avizul conform al Consiliului Superior al Magistraturii (art. 142 din Legea nr. 304/2004).

40. Așadar, Curtea a reținut că tribunalele specializate sunt înființate în baza legii, respectiv a Legii nr. 304/2004, lege cu caracter organic, urmând ca, prin ordin al ministrului justiției, cu avizul conform al Consiliului Superior al Magistraturii, să se stabilească, în mod concret, data, județele și localitățile, denumirea și domeniile în care acestea încep efectiv să funcționeze. Faptul că, până în prezent, nu au fost stabilite, prin reglementarea subsecventă reglementării primare, în mod concret, parametrii de funcționare, nu este de natură să pună în discuție conformitatea textelor legale criticate cu dispozițiile art. 126 alin. (5) teza a doua din Constituție care se referă exclusiv la înființarea de instanțe specializate și nu la aspecte precum datele, județele și localitățile, denumirea sau domeniile în care, efectiv, vor funcționa.

41. Față de evoluția normativă prezentată, Curtea a reținut că asistenții judiciari, începând cu anul 1999, au funcționat în cadrul secțiilor/completelor specializate din cadrul instanțelor de drept comun, astfel cum au fost stabilite prin ordin al ministrului justiției, în funcție de volumul de activitate și natura cauzelor, urmând să își desfășoare activitatea în acest plan organizatoric, până la înființarea tribunalelor de muncă. Și în baza legislației din 2004, care a introdus și reglementat conceptul de tribunal specializat, activitatea asistenților judiciari a continuat și continuă sub această formă, până la finalizarea tranziției către tribunalul specializat, respectiv până la începerea funcționării acestora.

42. Or, organizarea, în cadrul instanțelor judecătorești, a unor secții formate din judecători specializați în anumite materii reprezintă o formă de eficientizare a activității de judecată. Aceste secții fac parte integrantă din instanțele judecătorești, astfel cum sunt configurate la nivelul Legii fundamentale. Ele reprezintă elemente structurale ale instanțelor, prezentând caracteristicile intrinseci unei instanțe de judecată. Covârșitoarea majoritate a instanțelor din țară sunt organizate pe secții. Or, concluzia în sensul că, de vreme ce secțiile nu constituie instanțe de judecată, litigiile susceptibile de a fi deduse judecării nu ar mai putea fi judecate, întrucât nu ar exista instanțe, ci doar secții care nu au competența de a exercita atribuțiile unei instanțe, este inacceptabilă (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 655 din 8 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 67 din 26 ianuarie 2017, paragraful 16).

43. Așadar, prin Decizia nr. 375 din 30 mai 2017, Curtea a reținut că, faptul că, în prezent, asistenții judiciari intră în componența unor complete specializate ale instanțelor judecătorești și nu ale tribunalelor specializate trebuie înțeles ca o situație tranzitorie, care nu este de natură a aduce atingere dispozițiilor constituționale ale art. 126 alin. (5) teza a doua, câtă vreme legiuitorul a înființat tribunale specializate, creând, prin lege organică, temeiul juridic al funcționării acestora. Prin urmare, Curtea a reținut că dispoziția constituțională a art. 126 alin. (5) teza a doua nu exclude funcționarea tranzitorie a completelor sau secțiilor specializate în compunerea cărora intră asistenți judiciari. Însă, această situație este temporară, întrucât autoritățile publice

competente, respectiv ministrul justiției și Consiliul Superior al Magistraturii, au obligația de a da eficiență art. 126 alin. (5) teza a doua din Constituție, în sensul reglementării organizării și funcționării instanțelor specializate, în condițiile legii.

44. În continuare, în ceea ce privește dispozițiile legale criticate din Codul de procedură civilă, Curtea, prin aceeași decizie, a reținut că acestea reprezintă norme de procedură privind deliberarea, luarea hotărârii, întocmirea minutei și semnarea hotărârilor judecătorești, care privesc și ipoteza litigiilor de muncă în care completul este constituit prin includerea asistenților judiciari. Astfel, prevederile legale criticate reprezintă norme de procedură, reglementate de legiuitor în virtutea mandatului său constituțional conferit de art. 126 din Legea fundamentală, potrivit căruia „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”.

45. Autoarea excepției de neconstituționalitate susține că asistenții judiciari, contrar dispozițiilor art. 401 alin. (2) din Codul de procedură civilă, semnează minutele sentinței/hotărârilor instanței de judecată, alături de judecători. În plus, autoarea arată că instanțele de control judiciar resping motivele de apel prin care se critică această practică, cu motivarea că asistenții judiciari nu sunt vizați de acest text. În acest fel, arată autoarea, se ajunge la situația în care, în realitate, votul asistenților judiciari, majoritari în compunerea completului, capătă un caracter deliberativ.

46. Referitor la această critică, prin Decizia nr. 375 din 30 mai 2017, Curtea a reținut că aceasta este neîntemeiată. Semnarea minutei de către asistenții judiciari nu reprezintă un temei pentru a susține că votul lor capătă caracter deliberativ. Nu există nicio contradicție între, pe de o parte, participarea asistenților judiciari la deliberări cu rol consultativ și, pe de altă parte, semnarea minutei de către aceștia. Această concluzie este întărită și de dispozițiile art. 55 alin. (2) din Legea nr. 304/2004, potrivit cărora „*Asistenții judiciari participă la deliberări cu vot consultativ și semnează hotărârile pronunțate*”.

47. Cu referire la critica autoarei potrivit căreia sintagma „complet de judecată” este incompatibilă cu votul consultativ al asistenților judiciari care intră în compunerea completelor de judecată care soluționează, în primă instanță, cauzele privind

conflictele de muncă și asigurări sociale, Curtea a reținut că legiuitorul primar, în temeiul art. 61 alin. (1) din Constituție, este liber să configureze orice noțiuni și concepte juridice, desigur cu respectarea exigențelor constituționale. Reglementarea, deopotrivă, a posibilității asistenților judiciari de a face parte din complete de judecată și participarea acestora la deliberări cu vot consultativ, și nu deliberativ, nu încalcă dispozițiile Constituției invocate de autoarea excepției.

48. În ceea ce privește critica autoarei excepției referitoare la lipsa de independență și imparțialitate a asistenților judiciari, formulată prin raportare la cele reținute de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Hotărârea din 21 iulie 2009, pronunțată în Cauza *Luka împotriva României*, Curtea Constituțională a considerat-o, de asemenea, neîntemeiată. În primul rând, reglementarea actuală a statutului asistenților judiciari conține suficiente elemente care să asigure respectarea de către aceștia, în participarea la actul de justiție, a unor minime criterii de obiectivitate. Astfel, dispozițiile în vigoare ale art. 110—115 din Legea nr. 304/2004 conțin o serie de reglementări prin care asistenților judiciari le este asigurat un statut similar cu cel al judecătorilor. Cele mai semnificative sunt acelea referitoare la condiția ca asistenții judiciari să fie licențiați în drept, dispoziția potrivit căreia aceștia se supun numai legii, la prevederea potrivit căreia dispozițiile legale privind obligațiile, interdicțiile și incompatibilitățile judecătorilor și procurorilor se aplică și asistenților judiciari sau aceea potrivit căreia asistenților judiciari li se aplică dispozițiile legale privind abaterile și sancțiunile disciplinare, precum și motivele de eliberare din funcție prevăzute de lege pentru judecători și procurori.

49. În al doilea rând, faptul că asistenții judiciari nu sunt judecători, că nu beneficiază, deci, de imparțialitatea și independența necesare realizării justiției în condiții de obiectivitate, nu este de natură să pună în discuție compatibilitatea participării lor în completele pentru soluționarea în primă instanță a cauzelor privind conflictele de muncă și asigurări sociale cu textele constituționale invocate de autoarea excepției, câtă vreme votul lor nu este deliberativ, ci consultativ.

50. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Elena Cârcei în Dosarul nr. 13.043/3/2016 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și în Dosarul nr. 18.512/3/2015 (4.902/2016) al Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile art. 54 alin. (1) ultima teză, art. 55 și ale art. 110—115 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, precum și a dispozițiilor art. 395 alin. (1) și (2), art. 398 alin. (1) și (2), art. 401 și ale art. 426 alin. (1)—(3) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 27 iunie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 58/1998 privind organizarea și desfășurarea activității de turism în România

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. VII. 1 din Legea nr. 161/2017 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Articol unic. — Ordonanța Guvernului nr. 58/1998 privind organizarea și desfășurarea activității de turism în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 309 din 26 august 1998, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 755/2001, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, după litera o) se introduc patru noi litere, literele p), q), r) și s), cu următorul cuprins:

„p) *centru național/local de informare și promovare turistică* — structură specializată de informare și promovare turistică, care funcționează în cadrul structurii organizatorice a autorităților administrației publice locale și colaborează cu organizațiile de management al destinației, cu ministerul de resort din domeniul turismului și ministerul de resort în domeniul amenajării teritoriului și urbanismului;

q) *destinație turistică* — areal cu o varietate de produse turistice, având o imagine de marketing unitară și coerentă, ce dispune de o rețea de servicii generale și specifice, care contribuie la realizarea produselor turistice;

r) *organizație de management al destinației* — entitate cu personalitate juridică, ce funcționează prin asocierea, în temeiul Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare, autorităților publice locale din componența destinației cu organizațiile/federațiile patronale din turism sau, după caz, cu reprezentanți ai mediului privat din turism, care asigură realizarea politicii de marketing, în conformitate cu dispozițiile legale în domeniu în vigoare, și gestionarea coordonată a componentelor destinației în scopul dezvoltării și valorificării potențialului turistic al destinației. Pot adera în calitate de membru asociat și alte entități relevante, cum ar fi asociații de promovare, asociații profesionale, administratori ai ariilor protejate, mediu academic și de formare profesională în turism și alții asemenea;

s) *atașatul de turism* — persoana angajată în cadrul autorității publice centrale responsabilă în domeniul turismului care asigură reprezentarea României atât în țările membre ale Uniunii Europene, cât și în țările terțe, în domeniul politicii turismului și promovării produselor și serviciilor turistice, precum și a formelor de turism autohtone.”

2. După articolul 10 se introduc două noi articole, articolele 10¹ și 10², cu următorul cuprins:

„Art. 10¹. — În scopul coalizării organizațiilor și factorilor interesați pentru dezvoltarea, valorificarea potențialului turistic și coordonarea destinației turistice, Ministerul Turismului elaborează procedura de înființare, funcționare, acreditare și reacreditare a organizațiilor de management al destinației, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

Art. 10². — Organizarea, funcționarea, rolul, atribuțiile acreditarea și reacreditarea centrelor naționale și locale de informare și promovare turistică se aprobă prin ordin comun al ministrului turismului și al ministrului de resort în domeniul amenajării teritoriului și urbanismului.”

3. La articolul 20, litera g) se modifică și va avea următorul cuprins:

„g) organizarea de centre naționale sau locale de informare și promovare turistică în localitățile turistice;”

4. La articolul 20, după litera g) se introduce o nouă literă, litera h), cu următorul cuprins:

„h) asocierea în scopul înființării organizațiilor de management al destinației.”

5. La articolul 39 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) organizarea de acțiuni de promovare turistică atât pe plan intern, cât și pe plan extern prin birourile de promovare turistică din străinătate și atașatii de turism;”

6. După articolul 39 se introduce un nou articol, articolul 39¹, cu următorul cuprins:

„Art. 39¹. — (1) În vederea asigurării reprezentării României atât în țările membre ale Uniunii Europene, cât și în țările terțe, în domeniul politicii turismului și promovării produselor și serviciilor turistice, precum și a formelor de turism autohtone, conform prevederilor art. 39 alin. (1) lit. b), în cadrul structurii de specialitate din Ministerul Turismului se înființează funcția de atașat de turism.

(2) Posturile aferente funcțiilor de atașat de turism pot fi ocupate, prin concurs sau examen, potrivit legii, de angajați ai Ministerului Turismului, ai instituțiilor subordonate acestuia și de personalul detașat în minister.

(3) Criteriile de selecție și modalitatea de organizare a concursului se aprobă prin ordin comun al ministrului turismului și al ministrului afacerilor externe, care va include și prevederi cu privire la locul de desfășurare a activității atașatului de turism.

(4) Stabilirea țărilor și a perioadei în care se efectuează misiunile de reprezentare prevăzute la alin. (1) se face prin ordin al ministrului turismului, cu avizul Ministerului Afacerilor Externe.

(5) Pe perioada exercitării funcției de atașat de turism, persoanelor care ocupă această funcție li se suspendă de drept raportul de serviciu/contractul individual de muncă, în condițiile legii, fiindu-le aplicabile dispozițiile legale în vigoare privind personalul trimis în misiune permanentă în străinătate.

(6) Sumele necesare pentru plata cheltuielilor ocazionate de trimiterea în misiune în străinătate a personalului prevăzut la alin. (1) se asigură din bugetul aprobat Ministerului Turismului, în conformitate cu prevederile legale privind drepturile în valută și în lei ale personalului trimis în misiune permanentă în străinătate.

(7) Personalul prevăzut la alin. (1) este supus autorității șefului misiunii diplomatice din care face parte și acționează sub îndrumarea acestuia pentru îndeplinirea atribuțiilor aferente domeniilor specifice de activitate stabilite de autoritatea trimitătoare.

(8) Drepturile salariale pentru funcția de atașat de turism clasa I se stabilesc prin asimilare cu drepturile salariale pentru

funcția de consilier diplomatic clasa I din cadrul Ministerului Afacerilor Externe.

(9) Drepturile salariale pentru funcția de atașat de turism clasa II se stabilesc prin asimilare cu drepturile salariale pentru funcția de consilier diplomatic clasa II din cadrul Ministerului Afacerilor Externe.”

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:

Ministrul turismului,

Mircea-Titus Dobre

Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale,
administrației publice și fondurilor europene,

Sevil Shhaideh

p. Ministrul finanțelor publice,

Daniela Pescaru,

secretar de stat

Ministrul afacerilor externe,

Teodor-Viorel Meleşcanu

Ministrul muncii și justiției sociale,

Lia-Olguța Vasilescu

București, 23 august 2017.

Nr. 15.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

pentru eliberarea domnului Cristian-Ioan Videscu din funcția de secretar de stat la Departamentul CENTENAR

Având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 597/2017 pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și pentru abrogarea Hotărârii Guvernului nr. 465/2016 privind înființarea, organizarea, funcționarea și atribuțiile Departamentului CENTENAR,

în temeiul art. 15 lit. c) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Cristian-Ioan Videscu se eliberează din funcția de secretar de stat la Departamentul CENTENAR.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:

p. Secretarul general al Guvernului,

Ioana-Andreea Lambru

București, 24 august 2017.

Nr. 596.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN privind înființarea Consiliului Național de Vânătoare

Având în vedere Referatul de aprobare înregistrat cu nr. 51.294/IM din 23.03.2017 la Direcția generală păduri, în temeiul prevederilor art. 1 lit. j) și art. 6 alin. (3) din Legea vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 13 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 20/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apelor și Pădurilor, cu modificările ulterioare,

ministrul apelor și pădurilor emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se aprobă înființarea Consiliului Național de Vânătoare, cu următoarea componență:

a) 3 reprezentanți ai autorității publice centrale care răspunde de vânătoare;

b) un reprezentant al autorității publice centrale pentru protecția mediului;

c) un reprezentant al autorității publice centrale care răspunde de poliție;

d) un reprezentant al autorității publice centrale care răspunde de justiție;

e) un reprezentant al Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor;

f) un reprezentant al unităților de învățământ superior cu profil cinegetic;

g) un reprezentant al unităților de cercetare cu profil cinegetic;

h) 3 reprezentanți ai asociațiilor de vânătoare, proporțional cu suprafața fondurilor cinegetice gestionate, din care 2 din partea asociațiilor de vânătoare afiliate la Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România și unul din partea asociațiilor de vânătoare neafiliate la aceasta;

i) un reprezentant al administratorului pădurilor statului;

j) un reprezentant al administratorilor pădurilor proprietate privată;

k) un reprezentant al administratorilor pădurilor proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale.

(2) Componența nominală a Consiliului Național de Vânătoare este prevăzută în anexa nr. 1.

Art. 2. — (1) Funcția de membru al Consiliului Național de Vânătoare nu se remunerează.

(2) Cheltuielile fiecărui membru ocazionate de ședința Consiliului Național de Vânătoare se suportă de către instituțiile/ organizațiile în care acești membri activează.

(3) Cheltuielile materiale privind organizarea și desfășurarea ședințelor Consiliului Național de Vânătoare se asigură de către autoritatea publică centrală care răspunde de vânătoare din bugetul propriu.

Art. 3. — Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Național de Vânătoare este prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 4. — (1) Consiliul Național de Vânătoare își desfășoară activitatea la sediul autorității publice centrale care răspunde de vânătoare.

(2) Consiliul Național de Vânătoare se întrunește la solicitarea conducerii autorității publice centrale care răspunde de vânătoare.

(3) Locul, data, ora și ordinea de zi a ședinței Consiliului Național de Vânătoare se comunică în scris fiecărui membru al consiliului, cu cel puțin 5 zile lucrătoare înainte, de către autoritatea publică centrală care răspunde de vânătoare.

Art. 5. — Avizele emise de către Consiliul Național de Vânătoare au caracter consultativ.

Art. 6. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 7. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul ministrului mediului și pădurilor nr. 862/2010 pentru aprobarea înființării Consiliului Național de Vânătoare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 408 din 18 iunie 2010, cu modificările ulterioare, se abrogă.

Art. 8. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul apelor și pădurilor,

Adriana Petcu,
secretar de stat

București, 1 august 2017.
Nr. 1.010.

ANEXA Nr. 1

COMPONENȚA NOMINALĂ a Consiliului Național de Vânătoare

I. Reprezentanți ai autorității publice centrale care răspunde de vânătoare:

1. Gyozo-István Bárczi

2. Daniel Dicu

3. Ilie Mihalache

II. Reprezentant al autorității publice centrale pentru protecția mediului

4. Florin Răzvan Alecu

III. Reprezentant al autorității publice centrale care răspunde de poliție

5. Dan Gheorghe Roșoga

IV. Reprezentant al autorității publice centrale care răspunde de justiție

6. Răzvan-Florin Duminiță

V. Reprezentant al Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor

7. Alexandru Popescu

VI. Reprezentant al unităților de învățământ superior cu profil cinegetic

8. Paul Boișteanu

VII. Reprezentant al unităților de cercetare cu profil cinegetic

9. Ovidiu Ionescu

VIII. Reprezentanți ai asociațiilor de vânătoare

10. Neculai Șelaru, din partea asociațiilor de vânătoare afiliate la Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România

11. Eusebiu Martiniuc, din partea asociațiilor de vânătoare afiliate la Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România

12. Cătălin Vrabie, din partea asociațiilor de vânătoare, altele decât cele afiliate la Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România

IX. Reprezentant al administratorului pădurilor statului

13. Octavian Anghel

X. Reprezentant al administratorilor pădurilor proprietate privată

14. Daniel Nicolaescu

XI. Reprezentant al administratorilor pădurilor proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale

15. Eugen Comșa

ANEXA Nr. 2

REGULAMENT

de organizare și funcționare a Consiliului Național de Vânătoare

CAPITOLUL I

Organizarea și funcționarea Consiliului Național de Vânătoare

Art. 1. — Consiliul Național de Vânătoare, denumit în continuare *Consiliu*, este organismul de avizare și consultare cu autoritate științifică în domeniul cinegetic, care funcționează pe lângă autoritatea publică centrală care răspunde de vânătoare.

Art. 2. — Consiliul avizează proiectele de acte normative transmise acestuia de către autoritatea publică centrală care răspunde de vânătoare.

Art. 3. — Proiectele de acte normative sunt supuse avizării Consiliului în forma finală rezultată în urma consultării publice conform Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, republicată.

Art. 4. — Calitatea de membru în Consiliu se dobândește conform procedurii stabilite de legislația în vigoare.

Art. 5. — Calitatea de membru încetează de drept în următoarele cazuri:

- a) desemnarea de către organizația/instituția din care face parte membrul respectiv a unui alt reprezentant;
- b) absența nejustificată la mai mult de 2 ședințe consecutive în condițiile prezentului regulament;
- c) condamnarea, prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă, la o pedeapsă privativă de libertate;
- d) punerea sub interdicție judecătorească;
- e) demisie;
- f) deces.

CAPITOLUL II

Organele de conducere ale Consiliului și atribuțiile acestora

Art. 6. — Consiliul este condus de un președinte, un vicepreședinte și un secretar aleși prin vot din rândul membrilor săi, cu majoritatea simplă, în prima ședință după constituire.

Art. 7. — Președintele, vicepreședintele și secretarul pot fi schimbați din funcție prin demisie sau la solicitarea scrisă a cel puțin unei treimi din numărul membrilor, depuse în timpul unei ședințe de Consiliu. Atât demisia, cât și inițiativa de schimbare se analizează și se aprobă cu votul majorității simple în următoarea ședință de Consiliu, ocazie cu care se alege o altă persoană înlocuitoare.

Art. 8. — Președintele exercită următoarele atribuții principale:

- a) conduce ședințele Consiliului;
- b) supune votului membrilor, în vederea avizării, proiectele de acte normative;
- c) anunță rezultatul votării, cu precizarea voturilor „pentru” și a voturilor „împotriva”. Nu se admit voturi de „abținere”;

d) semnează avizele în urma hotărârilor adoptate de Consiliu, chiar dacă a votat împotriva adoptării lor, precum și procesul-verbal, după semnarea acestuia de către membrii Consiliului;

e) asigură menținerea ordinii și respectarea regulamentului de desfășurare a ședințelor;

f) supune votului membrilor orice problemă care intră în competența de soluționare a Consiliului.

Art. 9. — Președintele îndeplinește orice alte atribuții prevăzute de prezentul regulament sau însărcinări date de Consiliu, cu respectarea prevederilor legale.

Art. 10. — În cazul în care președintele nu își poate îndeplini atribuțiile, acestea sunt preluate de către vicepreședinte.

Art. 11. — Secretarul Consiliului este unul dintre reprezentanții autorității publice centrale care răspunde de vânătoare și poate fi asistat, dacă este cazul, de 1—2 angajați ai aceleiași autorități.

Art. 12. — În cazul în care secretarul nu își poate îndeplini atribuțiile, acestea sunt preluate de către un alt membru al Consiliului ales prin votul majorității membrilor în ședința curentă.

Art. 13. — Principalele atribuții ale secretarului sunt următoarele:

a) asigură îndeplinirea procedurilor de convocare a Consiliului conform prezentului regulament;

b) asigură efectuarea lucrărilor de secretariat și pregătește lucrările supuse dezbaterii Consiliului;

c) efectuează apelul nominal și ține evidența participării la ședințe a membrilor Consiliului;

d) numără voturile și consemnează rezultatul votării, pe care îl prezintă președintelui;

e) informează președintele cu privire la existența sau inexistența cvorumului, la începerea ședinței și pe parcursul desfășurării acesteia;

f) asigură întocmirea procesului-verbal de ședință, pe care îl transmite ulterior membrilor Consiliului;

g) asigură transmiterea, în condițiile prevăzute în prezentul regulament, a materialelor de pe ordinea de zi a ședinței, precum și a oricăror altor materiale referitoare la activitatea Consiliului;

h) întocmește proiectele de avize pe baza hotărârilor adoptate de Consiliu.

Art. 14. — Secretarul îndeplinește și alte atribuții, în limitele de competență, privitoare la buna organizare și desfășurare a ședințelor Consiliului.

CAPITOLUL III

Funcționarea Consiliului

Art. 15. — Consiliul își exercită mandatul de la data intrării în vigoare a ordinului autorității publice centrale care răspunde de vânătoare privind constituirea acestuia și până la data revocării lui.

Art. 16. — Consiliul se întrunește în locul, la data și ora stabilite odată cu convocarea acestuia de către autoritatea publică centrală care răspunde de vânatoare.

Art. 17. — Consiliul se întrunește în ședințe ori de câte ori este necesar, la solicitarea autorității publice centrale care răspunde de vânatoare.

Art. 18. — (1) Consiliul lucrează valabil în prezența a 2/3 din membrii săi, iar deciziile acestuia se adoptă cu votul majorității simple a celor prezenți.

(2) În lipsă de cvorum conform alin (1), ședința se amână pentru o dată ulterioară care nu poate fi la mai mult de 20 de zile calendaristice de la data primei programări.

(3) Dacă nici la a doua întrunire nu se constituie cvorum, ședința se desfășoară în prezența a minimum 7 membri, iar hotărârile se adoptă cu votul majorității acestora.

(4) În cazul în care Consiliul este convocat legal de 2 ori consecutiv pentru aceeași ordine de zi, dar nu se întrunește pentru dezbateri conform alin. (2) și (3), din vina acestuia, se consideră emis tacit avizul favorabil de către Consiliu pentru proiectele de acte normative în cauză, opozabil autorității publice centrale care răspunde de vânatoare în vederea adoptării actelor normative pentru care a fost solicitat aviz.

(5) Situația prevăzută la alin. (4) se constată de către autoritatea publică centrală care răspunde de vânatoare la sesizarea secretarului, care încheie un proces-verbal în acest sens împreună cu alte două persoane din cadrul autorității.

Art. 19. — În situații excepționale, ce vizează un interes public major care impune adoptarea unor măsuri în regim de urgență, autoritatea publică centrală care răspunde de vânatoare poate solicita votul membrilor Consiliului și, implicit, avizul acestuia, prin mijloace electronice de comunicare, dacă situația nu permite întrunirea Consiliului în condițiile prezentului regulament.

Art. 20. — Actele normative supuse avizării pentru fiecare ședință, însoțite de nota de fundamentare sau de referatul de aprobare, după caz, precum și de toate documentele relevante care pot sta la baza promovării respectivului act normativ, se transmit membrilor pe e-mail sau fax în momentul convocării ședinței sau, după caz, în momentul solicitării votului electronic. La începerea ședinței, toate aceste documente se pun la dispoziția fiecărui membru, în format hârtie.

Art. 21. — Lucrările ședinței Consiliului se consemnează în procese-verbale care se arhivează împreună cu documentația aferentă la autoritatea publică centrală care răspunde de vânatoare pentru o perioadă de 5 ani.

Art. 22. — (1) Dacă un membru al Consiliului nu poate lua parte la ședință, este obligat să aducă la cunoștință această situație, în scris, președintelui/vicepreședintelui sau secretarului, cu cel puțin 24 de ore înainte de data ședinței.

(2) În situația în care un membru al Consiliului absentează nejustificat la mai mult de două ședințe consecutive în condițiile în care a fost convocat sau i s-a solicitat votul electronic potrivit prezentului regulament, autoritatea publică centrală care răspunde de vânatoare constată încetarea de drept a calității de membru în cazul acestuia și va solicita înlocuirea lui.

Art. 23. — Proiectele de acte normative și celelalte materiale asupra cărora urmează să se delibereze se înscriu pe ordinea de zi și pot fi dezbătute numai dacă sunt însoțite de nota de fundamentare sau de referatul direcției de specialitate, după caz, precum și de toate documentele relevante care pot sta la baza promovării respectivului act normativ.

Art. 24. — Dezbaterile problemelor se face, de regulă, în ordinea în care acestea sunt înscrise pe ordinea de zi, prin

prezentarea pe scurt de către președinte a proiectului de act normativ sau a materialelor de dezbătut.

Art. 25. — Membrii își vor exprima punctele de vedere în ordinea înscrierii la cuvânt. Președintele are dreptul să limiteze durata luărilor de cuvânt, în funcție de obiectul dezbaterii. În acest scop el poate propune Consiliului spre aprobare timpul ce va fi alocat fiecărui vorbitor, precum și timpul total de dezbateri a proiectului. Membrii Consiliului sunt obligați ca în exprimarea lor să se refere exclusiv la problema care formează obiectul dezbaterii.

Art. 26. — Președintele va permite oricând unui membru să răspundă atât într-o problemă de ordin personal sau atunci când a fost nominalizat de un alt vorbitor, cât și când cere cuvântul în probleme privitoare la regulament.

Art. 27. — Președintele sau orice membru poate propune încheierea dezbaterii unei probleme puse în discuția Consiliului. Propunerea de încheiere a dezbaterii se supune votului. Discuțiile vor fi sistate dacă propunerea a fost acceptată de majoritatea membrilor prezenți.

Art. 28. — Dacă în urma dezbaterilor din ședință se constată că proiectul de act normativ trebuie să suporte modificări, președintele supune la vot fiecare propunere de modificare, pe articole, pentru ca în final proiectul să primească, tot prin vot, avizul care poate fi „pozitiv” sau „negativ”.

Art. 29. — Este interzisă proferarea de insulte sau calomnii de către membrii prezenți la ședință.

Art. 30. — În cazul în care desfășurarea lucrărilor este perturbată, președintele poate întrerupe dezbaterile. El poate propune Consiliului excluderea din ședință respectivă a membrului/membrilor care perturbă ședința.

Art. 31. — Hotărârile Consiliului sunt adoptate cu vot deschis, prin ridicarea mâinii în cazul votului „pentru”. Neridicarea mâinii când se solicită exprimarea votului „pentru” reprezintă vot „împotriva”. Nu se acceptă abțineri în exprimarea votului.

Art. 32. — Votul prin împuternicire și votul prin corespondență, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 19, sunt interzise.

Art. 33. — Secretarul va înregistra toate subiectele discutate, chiar dacă acestea au fost adoptate sau respinse.

Art. 34. — La cererea președintelui sau a membrilor care au votat împotriva, votul acestora este consemnat distinct în procesul-verbal al ședinței, însoțit de motivare.

Art. 35. — Hotărârile se adoptă cu majoritate simplă.

Art. 36. — Procesul-verbal de ședință se semnează de regulă de toți membrii prezenți, obligatorii fiind semnăturile președintelui și secretarului.

Art. 37. — Președintele, împreună cu secretarul, își asumă, prin semnătură, responsabilitatea veridicității celor consemnate.

Art. 38. — Procesul-verbal și documentele care au fost dezbătute în ședință se depun într-un dosar distinct al ședinței respective, care va fi numerotat, semnat și arhivat de secretar conform art. 21.

Art. 39. — (1) În termen de 3 zile lucrătoare de la desfășurarea ședinței, secretarul redactează avizul Consiliului împreună cu forma proiectului de act normativ adoptată, pe care le înaintează președintelui pentru semnare.

(2) Documentele prevăzute la alin. (1), semnate de către președinte, se comunică de către acesta autorității publice centrale care răspunde de vânatoare, în termen de 3 zile lucrătoare.

Art. 40. — Prezentul regulament poate fi modificat și/sau completat de către autoritatea publică centrală care răspunde de vânatoare la inițiativa acesteia sau a 2/3 din membrii Consiliului, din rațiuni de ordin legal, organizatoric sau funcțional.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2017 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2017 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

